

ОЙДО ОРОҢОН ААДАР

Минии заахан байхада, нархяаг түүхыемни ойдо эльгээбэ. Би ойдо орожо, нархяаг түүгээд, бусаха гэжэ ябабаб. Гэнтэ тэнгэри бүрхөөд, бороо оробо, дуун, сахилгаан болобо. Би тэнгэрийн дуунһаа айгаад, бүдүүн дүүбэй узуурта хорожо нуубаб. Нюдэ ялбаама ялагар сахилгаанай сахилхадань, би нюдөө анибаб. Толгой дээрэмни юуншьеб нижагад гээд, удаань нэгэ юумэн минии толгой дайражархиба. Тиихэдэнь би дороо унажа, бороогой болитор хэбтэбэб.

Минии мэдээ ороходо, ой соо модоной намаряа дуһалжа, шубууд дуулажа, наран шаража байба. Бүдүүн дүүб хуха хүрөөд, түгсэгһөөнь утаан бааяжа байна. Тэрэ дүүбэй дальбардаһанууд минии хажуугаар хэбтэнэ. Хубсаһамни шал нойтон, бээдэмни няалдана; толгоймни бага зэргэ үбдэнэ. Малгайгаа оложо үмдөөд, түүһэн нархяагаа барижа, гэртээ гүй гүйһөөр ерэбэб. Гэртээ ерэхэдэмни, нэгэшье хүн үгы байба. Стол дээрэһээ хилээмэ абаад, пезшэн дээрээ гарабаб. Һэрээд, пезшэн дээрэһээ харахадамни, мүнөөхи нархяагыемни манайхин шараад, эдихээ байба.

– Намгүйгөөр бү эдигты! – гэжэ би хашхарбаб.

– Юундэ унтанаш? Ерэ түргэн. Эди,– гэбэ манайхин.